

n'ha ressentit el principi d'autoritat. Molts noiets s'han fet vacunar sense el permís dels pares; és més, d'amagat dels pares!..

Podia consentir-se semblant desobediència?...

Una bona dona, que no sabem si se li segueix causa o no, ens ha donat la resposta.

Dimarts es presentà a la plaça, i allí, davant de tothom, afirmà el seu dret i la seva autoritat davant d'un fill. Aquest s'havia fet vacunar, i ella l'acompanyà fins a casa seva a bofetades, i amb grans exclamacions per haver comès aquella malifeta.

—De què serveix haver-nos gastat els diners en cera?—afegia als seus crits.

Aquell *Senyor Ignasi* de comèdia, ja ho diu sentenciosament:

—L'autoritat dels pares, és sempre l'autoritat dels pares ..

....

Cal reconèixer com una gran veritat que els chors d'en Clavé, d'ensà que els fundà l'immortal mestre, han fet ben poca cosa per a donar vida a una de les tres paraules que formen el tríptic del seu lema. Volem dir que tant mateix han progressat ben poc.

Fracassat l'intent del mestre Morera, d'empeltar amb saba nova a les masses corals, que podrien ésser la veu popular de nostra terra, millor, molt millor que els orfeons, puix aquests són flor d'estufa, planta d'hivernacle, mentre els chors són el cant que neix i viu a la plaça, al carrer, a ple aire i al mig del sol; d'ensà del fracàs que amargà al mestre Morera, diem, els chors de Catalunya segueixen cantant les mateixes cançons de sempre i amb els defectes també de sempre, com si cantessin sense mestre.

Per això ens ha sorprès veure el programa d'un concert que avui dona a La Garriga el chor L'Aliança, que dirigeix el mestre Aureli Font; puix per les obres que s'hi anuncien, ens fa creure que el chor de La Garriga és o va en camí de ésser una excepció. Un chor que, demés de les obres que va llegir-nos en Clavé, cantant cançons d'en Morera, Zöllner, Grieg, etc., creiem que en altres ordres serà com tots, però que en l'aspecte artístic ha d'haver fet honor a la primera part del lema: ha d'haver progressat.

....

La febrada del futbol s'ha extès per tot Catalunya, aplanant un camp a cada poble i desmentint aquella dita de que no era possible posar-hi portes al camp. A cada un, n'hi han posat dues!

El deliri del joc de pilota ha causat estralls, i ha portat beneficis. Ha distret de llurs aficions als qui feien comèdies i als qui cantaven als orfeons; però, en canvi, ha convertit en biblioteques els cafès i bars; aquests bars que semblen nascuts d'un tip de pilota.

A casa, la mainada es romp les sabates xutant amb un manyoc de drap, quan tenen la pilota penjada; fan trencadissa a la cuina i al menjador; fan caure el més petit, que va esverat volent atrapar la pilota...

Però no és consol saber que l'endemà d'un partit, centenars de joves s'empassen tota una *Jornada* de vint planes i tota la munió de publicacions que exalten el joc de la cossa?..

El món canvia. Abans, els pocs que sabien de llegir, s'apassionaven per les lletres polítiques i es delectaven amb la literatura. Ara, els molts que saben de lletra, no tenen altre ideal ni senten més plaer que llegir les hassanyes de *sant Zamora* i de l'Alcàntara, l'únic, el gran, l'immens, el diví!..

Es precis que s'en fassi càrrec, d'això, un senyor que ens va venir a trobar per a dir-nos el perill que significa per als vells, les dones i persones propenses a caure, el fet de que a cada plaça hi hagi un equip i es jugui un campionat a cada barri.

Es que la gent no té prou lloc al camp i ha d'envair la ciutat.

AVIS

Pròxim a inaugurar-se el curs 1922 a 1923, en l'Escola d'Oficis i Indústries locals, es posa en coneixement de quantes persones pugua convenir-los, que la matrícula està oberta; admetent-se inscripcions, tots els dies laborables, de vuit a nou del vespre.

Granollers, 4 d'octubre de 1922.

L'Alcalde
Ramón Novellas

El Director
P. Vegué

Bon començament

D'èxit clamorós pot qualificar-se el resultat obtingut pel Col·legi Municipal de segona ensenyança de nostra ciutat, i del qual ja en donàvem compte —si bé d'una manera molt lacònica— el passat diumenge.

LA GRALLA, que mantes vegades ha parlat amb elogi de la més preuada institució cultural que Granollers pot mostrar; nosaltres, que en fer-ho ens guiava únicament i exclusiva el desig de fer justícia, a l'ensem que afiançar una institució que començava i que havia d'ésser molt beneficosa per a la ciutat, reconeixiem i reconeixem que la millor manera de que el Col·legi visqui amb noblesa i pugui senyalar el camí a seguir a les generacions futures, eren els resultats dels exàmens.

I, si en els dos cursos que compta d'existència, aquests resultats han sigut molt afalagadors, a tots ells supera l'èxit assolit en les oposicions realitzades a l'Institut general i tècnic de Barcelona i a la Escola d'Alts Estudis Mercantils de la mateixa ciutat.

La realitat del fet, és aital com anem a exposar:

A l'Institut sol·licitaren ingressar uns 750 a 800 alumnes. Si en treiem un tant per cent prudencial dels sospesos, sempre en queden un bon nombre (no baixaran de 500) que per haver obtingut la qualificació de *Aprovat*, tenien dret a pendre part en unes oposicions en les quals es poden concedir un cinc per cent, sobre els aprovats, de «excel·lents» o «sobresalients» amb *Matrícula d'Honor* de totes les assignatures del primer curs.

A obtar a aital distinció s'hi presentaren solament una cinquantena, entre els quals hi havia el bo i millor de tots els Col·legis agregats a l'Institut; i d'entre tots ells, ocuparen el primer lloc en la llista de mèrits per la obtenció del Premi extraordinari amb dret a *Matrícula d'Honor*, els **dos únics** alumnes del Col·legi de Granollers que aquest setembre han ingressat, i que són els joves Josep Gendra Sobrevia i Ramón Brull Orriols. Demés convé fer avinent que entre tots els presentats a oposició sols es concediren 23 premis extraordinaris.

ESPECIALITATS

Anís Faust

(El més antic i acreditat)

Cognac Parera

&

Géraldine

©

Anissats :: Vins :: Licors

Mario Altimiras

(Successor de l'antiga i acreditada casa Felip Parera)

DIPÓSIT DE

Xampanyes

(País i estrangers)

Vermouhts

&

Aixerops

©